

Posudek diplomové práce Kateřiny Hošnové

Publicistika Josefa Čapka v letech 1910–1920

Ve své diplomové práci si Kateřina Hošnová zvolila téma umělecké publicistiky Josefa Čapka, realizované v letech 1910–1920. Jde o téma, jež se zejména v poslední době, zvláště v souvislosti s vydáváním souborného Čapkova díla, ocitá v popředí umělecko- a literárněhistorického zájmu.

Volba let, na něž diplomatka zaměřila svoji pozornost, byla dána zejména obdobím Čapkových počátků a životního a tvůrčího hledání, a tedy také s nepřehlédnutelnými interpretačními výzvami, které s tímto fundamentálním časovým úsekem souvisejí. Prioritní pohled, a to na základě koncepčního rozvrstvení dostupných publicistických textů, autorka věnovala zejména otázkám výtvarného umění. Všímá si v obecných souvislostech zejména Čapkova setkávání s moderním evropským uměním, tak, jak jej poznával zejména během své návštěvy Francie. Zaměřuje se zejména na otázky aktualizace tradice v moderním umění a na podněty tvorby přírodních národů, jež tehdy na prahu druhého desetileté mocně ovlivnily moderní avantgardní umělecký výraz. Poté diplomantka svoji pozornost věnuje charakteristice způsobů Čapkova hodnocení soudobého českého výtvarného umění, a to v jeho širokém rozpětí, od grafiky, karikatury, sochařství, fotografie až po architekturu a užité umění. Dále si diplomantka všímá rovněž Čapkova hodnocení soudobého evropského výtvarného umění, zejména francouzského, německého, španělského, italského a ruského.

Metodologicky je práce opřena o charakteristiku základních tematických konstant Čapkovy výtvarné publicistiky, s důrazem na kontextové souvislosti ve vztahu k pojetí tradice a experimentálních postupů soudobé moderní umělecké tvorby. Tato hlediska diplomantka doplňuje o vhodné ukázky a citace zejména

z Čapkovy korespondence, jimiž mnohdy prohlubuje a interpretačně dourčuje mnohé v publicistice naznačené či otevřené teze.

Jako určitý deficit předložené práce může být vnímán rozpor mezi obecným titulem „Publicistika Josef a Čapka“ a jejím výsledným zaměřením na výtvarnou problematiku. Je nesporné, že výtvarný aspekt představoval jednu z dobových dominant Čapkova zájmu. Avšak rovněž literární pole bylo pro něho – jak dokládá sebrané dílo – publicisticky vytěžované. Pasáž o literárních kontextech Čapkovy publicistiky, kterou diplomantka posléze do práce doplnila, supluje tuto rovinu jen částečně a spíše se zaměřuje na Čapkovy prozaické, než publicistické výkony. Nicméně i tato pasáž dokládá, nakolik komplexní osobností Čapek byl a jak složité často bývá postihnout tuto komplexitu v soustředěném útvaru. Svoji roli zde jistě sehrálo i značné časové rozpětí, v němž diplomová práce z pochopitelných osobních důvodů vznikala a jež v posledku upřednostnilo spíše vzhled do jedné oblasti Čapkova zájmu.

Závěrem rád konstatuji, že práce Kateřiny Hošnové splňuje podle mého názoru nároky kladené na diplomovou práci, doporučuji hodnotit ji jako práci „velmi dobrou“, a to v úzkém vztahu ke způsobu jejího obhájení.

Praha 15. 6. 2015

doc. PhDr. Jan Wiendl, Ph.D.